

CSORBA GYŐZŐ

1978. július

*A frissen ültetett szamóca földre lankad,
barackágak hegyén rügyfúró-száj harap,
a kis körték idén mind egy szálig lefagytak,
a futórozsa csöpp ökle arcomba csap.*

*No, kert, hát itt vagyok, megint tanulni jöttem,
és hírekért, tudom, ma sem leszel fukar,
a régi vagy, holott sok új is van köröttem,
s hol a nagy kajszifa? a vén egres-bokor?*

*A halálról ne szólj: bent a lakásban és
kint a városban is hallok róla elégszer,
(torkig vagyok vele, nem érdekel azért sem!)*

*Pár nem-ismert bogár, gyom, ág —, s én megelégszem,
mert élők, életek: ezrek közt is csodák,
millió éveket gördítenek tovább.*

Ha

*Egy arcon három arc (nézd meg Picassót)
egy arcon harminchárom arc (nézz meg egy élő embert nézz meg engem)
egy szívben háromszázharminchárom szív vagy sokszor ennyi
(lásd egy élő ember szívét lásd az enyémet)
Mindenki megkapja amit keres amit szeretne*

*Ha szerintük építenének föl engem egy óriás bérház összes lakója
egy hivatalnyi hivatalnok
sok-sok egyesületnyi tagság
több szerzetesrend teljes állománya*

börtönnyi bűnöző
kaszárnányi Casanova
szülői-értekezletnyi szülő
és még miminden lennék egyszemélyben!

Egy kiállítás képei

Bevág, míg körbejár, a nap,
az ablakfák sokká-szelik,
alkonyodik, fekszem hanyatt,
s látom a bútoron, falon
művészi, legfelső fokon
egy kiállítás képeit.

TAKÁCS IMRE

Szabadságunkért szenvedtünk

Tiszta az ég. Tegnap — úgy rémlik — borús volt.
Te azt mondog: a mennybolt már hosszú ideje szomorú.

*

Félálomban is láttam a tágas verőfény-reggeleket.
A napfényes reggelek száma nagy volt idén.
A madarak februárban is jelezték: fölsüt a Nap.

*

Te a szerelem kompján állsz, de haladsz-e?
Révészed, útitársad — mint képzelt számarad is —
árnyékká foszladozik, boldogtalan ebben az utazásban,
ebben a helyben topogó átkelésben, mert látja:
a száraz folyómeder kövein zátonyolunk.

*

Sértő sértődöttséggel nézel rám,
sértő sértődöttséggel szólsz, ha vélekedem.
Nekem így is a székelyen jut, ha mégis védekezem.

*

Uralkodjak fölötted? — ahogy fölöttem uralkodtál?
Köszönettel tartoznál nekem — így átokkal.
Megfordítom a lefolyt homokórát.
Szabadságunkért szenvedtünk,
nem maradhatunk egymás rabságában.